

[Undervisningsministeren.]

Hr. Orla Møller fremhævede, at loven ikke skal bruges til at konsolidere det bestående, og det vil jeg gerne fremhæve også ved denne lejlighed; det er sagt i udvalget, og det er sagt i svar på et spørgsmål. Det skal, som lovgivningen på disse områder har været det hidtil, være en åben lovgivning, som giver de nye muligheder. Der har været nævnt forskellige nye skoleformer, som er vokset frem i de senere år — ungdomshøjskolen er nu direkte nævnt i loven — der har været nævnt den rejsende højskole, et helt nyt initiativ, som man vel i dag ikke helt kan vurdere. Det må vel ligge klart, at i den forstand, en sådan højskole er oprettet og fungerer her som almindelig højskole, er tilskudsbestemmelserne de samme for den som for andre højskoler; i det øjeblik man begiver sig ud på en rejse og vil øve skolevirksomhed under en rejse, stiller sagen sig anderledes. Hr. Svend Haugaard spurgte, om der kunne laves en forsøgsordning for en sådan rejsende højskole. Jeg skal da ikke afvise det på forhånd, men vi må nok se, hvorledes planerne måtte være for den, om det er, hvis jeg må sige det sådan, fantasi, eller der ligger en virkelig undervisning i det. Men en afvisning af, at det kunne komme ind under en forsøgsordning, vil jeg ikke give på forhånd. Dertil skal dog føjes dette, at de midler, der er til forsøgsordninger, ikke er så store; der er muligvis også andre forsøg, som det ville være rimeligt at sætte i gang.

Jeg tror, at jeg med disse bemærkninger har svaret på det væsentligste af det, som er blevet rejst af ordførerne her ved anden behandling.

Må jeg slutte med at sige, at det, som er gået igennem alle ordførertaler, er dette, at man ønsker, at loven må blive administreret godt og i overensstemmelse med den ånd, hvori den er givet. Jeg skal sige, at vi i ministeriet og i ungdomsskoledirektoratet vil gøre vort til, at det sker, og så tror jeg i øvrigt, at folketinget vil holde nøje øje med, hvorledes den administreres.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslag nr. 1, § 2, således ændret, §§ 3-10, ændringsforslag nr. 2, § 11, således ændret, ændringsforslagene nr. 3-5, §

12, således ændret, §§ 13-21, ændringsforslag nr. 6, § 22, således ændret, og §§ 23 og 24 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående lempelse i de for pengeinstitutter indførte udlånsbegrænsninger [af Poul Dalsager m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (XLVI) findes i tillæg A. sp. 3867, fremsættelsen i tidenden sp. 5294).

Forslaget sattes til forhandling.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, har jeg allerede i april måned i anledning af et af hr. Poul Dalsager stillet spørgsmål meddelt det høje ting, at jeg ikke så nogen praktisk mulighed for at hidføre en differentiering af udlånsbegrænsningerne fra det ene område af landet til det andet.

Det fremgik allerede ved den lejlighed af hr. Poul Dalsagers bemærkninger til mit svar, at han ikke delte min opfattelse. At vi ser forskelligt på denne sag, er altså en kendsgerning, som jeg formoder forslagsstillerne ikke har ventet at kunne ændre ved nu at gentage deres opfattelse i form af et forslag til folketingsbeslutning.

Selv om jeg ikke i de bemærkninger, der ledsager forslaget, har fundet andre argumenter for den foreslåede lempelse, end at forslagsstillerne er af en anden opfattelse end vi, har jeg bemærket, at man i denne omgang ikke længere taler om egnsudviklingsområderne, men om de hårdest ramte arbejdsløshedsområder. Da det ikke er klart, hvad man mener med hverken „de hårdest ramte arbejdsløshedsområder“ eller med „beskæftigelsesfremmende investering“, ville det i og for sig ikke være urimeligt at bede om en nærmere præcisering af, hvad man egentlig har tænkt sig at inddrage under forslaget.